

Álmom fája

Tegnap este álmodoztam,
kis tölgyfává váltam,
ezen épp' elmosolyodtam,
s egy kis mókusra vágytam.

Meghallottam a láncfűrész
csörgő- zörgő zaját,
megijedtem, hogy élem meg
az őszi fények napját.

Az előttem lévő fákat
döntötték ki sorban,
s egy béka ugrált a porban,
de hirtelen megtorpant.

Teljesülhet-e nékem
még az a nagy vágyam,
hogy gyermekek pihenjenek
lombom árnyékában!?

Csörgedező patak folyna
gyökerem tövében,
kóbor vándor szomját oltva
szenderegne szépen!

A madár sem füttyent...
A bokorban nyúl tüszent...
S a zaj egyre jobban csökkent...
Egy madár az ágamról leröppent.

Édesanyám édes szava felkölt,
otthagytam az álombéli erdőt...
Piros-sárga levelek peregnek a fákról,
vajon mesélhetek-e még szép álmomról?

Hogyha te is elolvasod kis versemet,
s a történet végét,
minden fának kívánj majd
életet és békét:
óvd a környezetet!

Lakó Csenge
Ócsény, 2020. 11. 13.